

Technologies To The People/Daniel G. Andújar
www.danielandujar.org

Technologies To The People (TTTP) neix el 1996 dins del projecte expositiu *Discord. Sabotage of Realities*, que va tenir lloc a la Kunstverein i a la Kunsthaus d'Hamburg. En un principi, es presentava com una empresa virtual dedicada a apropar els avenços de la tecnologia als més desfavorits, una mena de corporació imprecisa que reproduïa el llenguatge dissuasori, els tics d'identitat i els arquetipus visuals associats a les companyies comercials de l'àmbit digital. Cal que ens referim, com a definició del context en què sorgeix TTTP, a certa explosió que en aquells moments i de forma incipient s'estava produint dins de l'univers de les tecnologies de la informació, on sorgien miratges financers –empreses amb cotitzacions borsàries, iniciatives rocambolesques o plataformes sense cap tipus de definició– que, després d'adquirir un incompreensible protagonisme mediàtic, desapareixien com si mai no haguessin existit. Al mateix temps, i també en aquest període inicial de la xarxa, van començar a generar-se imaginaris que idealitzaven de forma acrítica una suposada independència i democratització del coneixement que Internet havia de comportar, però que, finalment, mai no va acabar d'arribar. Així doncs, TTTP apareix com a revers desconcertant de les maldats hipotètiques de les corporacions tecnològiques i, també, com a contrapunt irònic de les peroracions dels apòstols de la llibertat digital.

No obstant això, i vist en retrospectiva, es podria dir que TTTP ha desenvolupat, al llarg de la seva trajectòria, quatre línies d'actuació més o menys diferents: l'una, conformada al voltant del llançament

de diversos productes amb què la corporació s'introdueix al mercat, ironitza sobre la capacitat productiva de l'empresa mateixa i dissenya estratègies per vincular-se i empatitzar amb els hipotètics usuaris. D'entre els projectes més destacats d'aquest camp, hi hauria la *Street Access Machine* (1996), una màquina que permetia accedir a diners digitals als pidolaires del carrer; *The Body Research Machine* (1998), un corredor interactiu que escanejava les cadenes d'ADN del cos, processant-les per a experiments científics; i *l'x-devian by knoppix*, un sistema operatiu de codi obert presentat com a part del projecte individual *Citizen Republic Project: El Sistema* (2003). Una altra via de treball seria la reflexió crítica que TTTP planteja sobre el món de l'art a través de les *Technologies To The People Foundation*, amb les seves col·leccions d'obres distribuïdes gratuïtament –*Photo Collection* (1997), *Video Collection* (1998) i *Net Art Classics Collection* (1999)–, que en aquella època ja qüestionaven la idea de propietat material i intel·lectual. Una tercera àrea conceptual la constituïria la creació de les anomenades pàgines blanques e- (e-arco.org, e-manifesta.org, e-seoul.org, e-valencia.org, e-barcelona.org, e-sevilla.org, e-norte.org i e-madrid.org, entre d'altres), que han esdevingut veritables plataformes de reflexió ciutadana vinculades a un àmbit cultural específic i a unes problemàtiques molt concretes. Finalment, convé destacar, entre les activitats de TTTP, la construcció del vast *Postcapital Archive*. *Postcapital Archive* (1989-2001) –www.postcapital.org– es va presentar per primera vegada el 2006 al centre La Virreina-Exposicions de Barcelona, com a part del projecte *Postcapital. Política, ciudad, dinero*, juntament amb els treballs de l'artista Carlos Garaicoa i de l'assagista Iván de la Nuez. Des d'aleshores, aquesta proposta multimèdia en procés –que no només permet la consulta per part dels usuaris, sinó també la còpia o fins i tot la modificació– s'ha ampliat en les successives exposicions, tallers, *workshops* i intervencions a l'espai públic que s'han dut a terme a Oslo, Santiago de Xile, Bremen, Montreal, Istanbul, Dortmund i, més recentment, de manera antològica, a la *Württembergischer Kunstverein* d'Stuttgart.

En la configuració actual, l'arxiu inclou més de 250.000 documents que Daniel G. Andújar ha compilat des d'Internet durant gairebé una dècada de treball creatiu. Aquests materials, entre els quals hi ha publicacions, peces de vídeo, àudios i bancs d'imatges, tracen una àmplia radiografia de les transformacions geopolítiques i de la situació de les ideologies comunistes i capitalistes en el període comprès entre la caiguda del Mur de Berlín i l'atemptat a les Torres Bessones de Nova York.

Durant tot aquest temps, *Postcapital Archive* (1989-2001) ha desenvolupat projectes de diferent format i magnitud, alguns dels quals en configuren la presentació en el marc de *La comunitat inconfessable*. Així, la proposta realitzada per al context de la Biennial de Venècia s'articula al voltant de dues grans àrees temàtiques confrontades entre si: una que gira entorn dels imaginaris mediàtics i dels estereotips ideològics generats durant l'arc cronològic que va des de 1989 fins a 2001; i una altra que reflexiona sobre la naturalesa mateixa de l'arxiu, sobre quins mecanismes d'ordenació, de compilació i de representació s'utilitzen per a categoritzar el coneixement. Dins del primer d'aquest apartats, s'hi troba l'anomenat *Time Line*, una sèrie extensa d'imatges provinents del camp dels mitjans de comunicació i de la publicitat que configura una cronologia subjectiva, elaborada a partir de contrastos i antagonismes, en què es narren i s'il·lustren els esdeveniments polítics més variats del període postcapitalista. Aquesta mena de diari visual s'enceta i s'acaba amb una campanya publicitària que va llançar una revista sud-africana amb l'eslògan "El món pot canviar en un dia", emprant la confrontació de dues fotografies, una del Mur de Berlín, el 8 de novembre de 1989, i l'altra del World Trade Center, el 10 de setembre de 2001. També se situa en aquest àmbit que es dedica al qüestionament dels estereotips polítics el *Border Crossings*, un *collage* visual que il·lustra diverses formes de "desbordaments", des d'un salt al Mur de Berlín fins al trànsit de la frontera a Ceuta o a la Gomera. Com a oposició a aquesta seqüència, es presenta un vídeo que rememora la matança d'estudiants de la plaça de Tian'anmen de Pequín el 1989. Finalment, cal destacar els següents treballs: *Honor*, una compilació dedicada a

la guerra d'Iraq on es barregen documents periodístics, animacions de videojocs i fragments de pel·lícules *amateurs* que van filmar els "marines" americans; *No War*, una antologia de registres sobre les multitudinàries manifestacions que van tenir lloc el 2003 com a protesta pel conflicte USA-Iraq i, finalment, *9/11 Misterios*, que contraposa el col·lapse ciutadà que es va viure a la Zona Zero de Nova York el dimarts 11 de setembre de 2001 amb la situació de caos polític que es produí també el dimarts 11 de setembre de 1973 a Santiago de Xile, com a conseqüència del cop d'estat militar del general Pinochet.

Quant als treballs que integren la reflexió sobre les formes d'ordenació del coneixement que proposa l'arxiu, cal destacar una intervenció que ha esdevingut, ja, una mena de divisa de *Postcapital Archive (1989-2001)*, que consisteix en dos grans plafons que reproduïen, respectivament, els logots de les principals corporacions globals i els noms de les organitzacions d'esquerres de tot el món, confrontant d'aquesta manera el capitalisme i el comunisme, el mercat i l'ideologia. En aquest mateix espai semàntic, al cor de l'arxiu, s'hi situa també el servidor que aglutina tots els materials compilats i que ofereix als usuaris no només la possibilitat de copiar-los, sinó també d'intervenir en els esquemes d'organització. Per acabar, hi trobem dues propostes en certa manera complementàries: una extensa col·lecció de mapes, diagrames i cartografies que interpreten els canvis socials, polítics i econòmics que han tingut lloc recentment, relacionant-los amb imatges de les noves megaciutats i de les aglomeracions urbanes; així com la que anomenem *Librería Postcapital*, una cosmogonia que inclou textos, vídeos i altres documents de més de dos-cents autors que ben bé podrien constituir una mena de cànnon postcapitalista.